

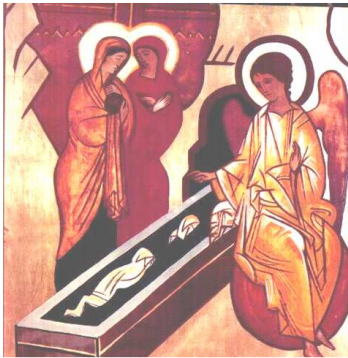

Biuletyn Parafialny

parafia św. Teresy od Dz. Jezus we Włochach
www.swietateresa.pl

Numer 9

Kwiecień 2010

*«Dlaczego szukacie żyjącego wśród umarłych?
Nie ma Go tutaj; zmartwychwstał.» (Łk 24, 5n)*

***Niech Duch Jezusa Chrystusa
Zmartwychwstałego napełni nasze serca
pokojem i radością.
Owocnie przeżytych Świąt Paschalnych
życzą***

Ks. Proboszcz, Księża oraz Członkowie Rad Parafialnych.

O przeżywaniu Tajemnicy Paschalnej

- fragmenty Listu pasterskiego ks. Zbigniewa Kiernikowskiego – Biskupa Siedleckiego

Przed nami dni, w których wspominać będziemy najważniejsze wydarzenie historii zbawienia. W każdym roku liturgicznym lud Boży świętuje swoje odkupienie, dokonane przez wcielonego, ukrzyżowanego i zmartwychwstałego Syna Bożego. To świętowanie jednak nie polega tylko na przypominaniu wydarzeń zbawczych w ich chronologicznej kolejności, ale na ich uobecnianiu w świętych czynnościach liturgicznych. W nich bowiem jest ciągle obecny Jezus Chrystus, Zbawiciel. Tajemnica Jego Śmierci i Zmartwychwstania jest istotną treścią wszystkich czynności liturgicznych Kościoła. Należy nadto podkreślić, że tych obchodów nie można ograniczyć do Niedzieli Wielkanocnej i Poniedziałku Wielkanocnego. Celebrowanie Triduum Paschalnego jest przeżywaniem obchodów pamiątki Męki, Śmierci i Zmartwychwstania Pańskiego. Jest to szczyt roku liturgicznego. Celebracja Triduum, czyli Trzech Świętych Dni, a właściwie Trzech Świętych Nocy, rozpoczyna się w Wielki Czwartek wieczorną Mszą św. Wieczerzy Pańskiej a kończy niezapomnianą Niedzieli Wielkanocnej.(...)

Sens Paschy - Pascha w historii zbawienia

Najpierw trzeba sobie uświadomić i przypomnieć, czym jest Wielkanoc jako Pascha. Samo słowo pascha oznacza przejście (także interwencja, uderzenie). Pascha dla chrześcijan, podobnie jak i dla Żydów - chociaż już z nowymi treściami - jest podstawowym i zasadniczym wydarzeniem w historii zbawienia. Jest również wydarzeniem centralnym dla życia chrześcijańskiego. Pascha żydowska, spełniona za czasów Mojżesza, to cudowne wyprowadzenie Izraelitów z niewoli egipskiej i przeprowadzenie ich przez Morze Czerwone. Wyrażała ona w jakiś sposób całą logikę relacji Boga z Jego wybranym ludem, ludem Starego Przymierza. Celebrowana później corocznie przez wiernych Izraelitów jako obrzęd święty, nie tylko wspominała dokonane w przeszłości

wydarzenia, ale je przywoływała i czyniła obecnymi w ich życiu. Jednocześnie zapowiadała i wyznaczała dynamikę wydarzenia zbawczego mającego się dokonać w historii Wcielonego Słowa - Jezusa Chrystusa. To On za życia swego pragnął spożyć Paschę ze swymi uczniami i w ten sposób wypełnić to, co ona oznaczała (Łk 22,15). Jego Pascha, to znaczy Jego Przejście, czyli przejście przez Śmierć do Życia, wypełniła ostatecznie sens pierwszej Paschy, nadając jej jednocześnie nowy sens i nowy wymiar oraz nową perspektywę całej historii zbawienia.

Podstawowy charakter Paschy i zasadnicza jej rola wyraża się już przez sam fakt, że jest ona wydarzeniem leżącym u podstaw ukonstytuowania się narodu wybranego, wyzwolonego z niewoli egipskiej. To wydarzenie było dziełem Boga, skutkiem Jego interwencji, w której uderzył ciemnościela ludu i wyzwolił lud, czyniąc go swoim ludem. Odtąd Bóg się przedstawia jako Ten, który wywiódł swój lud z niewoli egipskiej, z domu niewoli (zob. Wj 20,1nn). Wyzwolenie z niewoli uzyskuje później w Chrystusie zastosowanie do każdego człowieka, który wierzy w Niego jako Tego, w którym spełniła się Pascha, czyli Śmierć i Zmartwychwstanie. Jest to przejście z życia zniewolonego lękiem przed śmiercią do życia w wolności dawania siebie, przez trwanie życia (umieranie) dla drugiego. Odtąd wszystko, co się dzieje w historii zbawienia, zmierza do urzeczywistnienia tego aspektu, tj. do uwolnienia człowieka z niewoli służenia obcym bogom, czyli różnego rodzaju idolom, na których człowiek opiera swoje życie, a które z kolei trzymają go w niewoli (dotyczy to tego wszystkiego, co wiąże się z koncepcją własnego szczęścia, sukcesu, niezależności, wygody itp.). Staje się to swoistym faraonem trzymającym człowieka w niewoli. Człowiek sobie to wszystko wytwarza i temu hołduje dla zabezpieczenia sobie życia i szczęścia. Czyni to sam jako jednostka i czyni to również jako społeczność, narzucając innym cały szereg schematów myślowych, zwyczajów i praw. Chrześcijanie mają moc przeżywać wyzwolenie z zależności od tych wszystkich idoli właśnie dzięki znajomości Tajemnicy Paschy i dzięki jej przeżywaniu.

Pascha ma nadto centralne znaczenie w historii zbawienia i odgrywa rolę jakby zwornika wszystkiego, co się dzieje w życiu tych, którzy raz doświadczyli Paschy - wyzwolenia spod zależności od faraona i wszelkich idoli. (...) Wydarzenie paschalne stało się punktem odniesienia dla innych wydarzeń historii ludu wybranego, całej historii zbawienia, a także dla wszystkiego, co spełnia się w życiu poszczególnych wierzących. (...)

Ostateczny sens uzyska zaś Pascha w wydarzeniu Jezusa Chrystusa, które dokona się właśnie jako Jego Pascha. Chrześcijanie będą mówić: Chrystus jest naszą Paschą (zob. 1Kor 5,7). Wyznawcy Chrystusa żyją od Paschy do Paschy i od niedzieli do niedzieli, gdyż każda niedziela upamiętnia Paschę, jest małą Paschą. Podobnie więc jak Izraelici obchodzili co roku Święto Paschy, tak i chrześcijanie każdego roku w szczególny sposób celebrują Paschę Chrystusa, czyli Jego Śmierć i Zmartwychwstanie, w czasie Świąt Wielkanocnych i wprowadzającego w nie Triduum Paschalnego. Czynią to z potrzeby zrozumienia sensu całego ich życia.

Paschalny wymiar życia chrześcijańskiego – sakramenty

Całe życie chrześcijańskie jest zorientowane na przeżywanie Paschy, jest nacechowane jakością paschalną. Od Paschy i z Paschy otrzymuje swój charakter, staje się życiem paschalnym. Z tego też powodu to właśnie kontekst paschalny jest najstosowniejszym miejscem i czasem wprowadzenia człowieka w życie chrześcijańskie i utrzymywania tego życia w całej jego nowej mocy. Otwiera się ono przez Chrzt. Chrzt jest przywołaniem Paschy w historię człowieka, by go przeprowadzić ze śmierci (z uwarunkowania doświadczeniem śmiertelności) do życia (rozpoczęcia życia nie dla siebie, w miłości).

Rozpoczęte w Chrztie życie chrześcijańskie jest karmione i kształtowane przez Eucharystię. Także więc ten sakrament ma charakter paschalny. Zawiera w sobie Paschę Jezusa Chrystusa. Jest upamiętnieniem (sprawowaniem) Jego Śmierci i Zmartwychwstania oraz sprawowaniem

Przymierza na odpuszczenie grzechów. W Eucharystii dokonuje się Pascha naszego Pana i nasza. To w tym paschalnym sakramencie otrzymujemy moc do życia w wolności i moc do dawania siebie innym, by budować Ciało Chrystusa, czyli Kościół. W paschalny wieczór Ostatniej Wieczery Jezus ustanowił też Sakrament Kapłaństwa, polecając Apostołom sprawowanie Tajemnicy swej Paschy na Jego pamiątkę przez wszystkie pokolenia. Kapłaństwo to posługa wokół Paschy Jezusa Chrystusa spełniającej się w ludziach wezwanych do wychodzenia z niewoli starego życia do nowości życia w wolności dzieci Bożych.

Charakter paschalny ma również Sakrament Pokuty - odpuszczenia grzechów. Jego źródło to właśnie Męka i Śmierć Jezusa, które przez Niego przyjęte zaowocowały wskrzeszeniem Go z martwych i Darem Ducha Świętego na odpuszczenie grzechów. Każde zbliżenie chrześcijanina, świadomego swoich grzechów, do Sakramentu Pokuty jest swoistą Paschą. Nie można też oderwać od Paschy Sakramentu Bierzmowania, gdyż jest on umocnieniem w wierze i wyposażeniem chrześcijanina w moc Ducha Świętego i Jego szczególne dary. Jest to owoc Paschy, który przemienia się w świadectwo niesienia mocy Boga w świat. Stanowi on wyraz misyjności Kościoła.

Sakrament Małżeństwa jest wejściem w Przymierze - jedność dwojga z Bogiem. To właśnie oparcie się na wierność Boga przez wierzącego małżonka uzdalnia go do przeżywania w codzienności relacji z drugim, ze współmałżonkiem, w perspektywie paschalnej, czyli do umierania (dla siebie) i do życia (dla drugiego). Świadomie przeżywany Sakrament Małżeństwa jest stałym uczestnictwem w Tajemnicy Paschy Jezusa Chrystusa i czerpaniem z niej w codzienności życia, by mając w sobie to doświadczenie Paschy, stawać się Paschą dla drugiego.

Wreszcie Sakrament Chorych jest ze swej natury ukierunkowany na umocnienie wierzącego w jego chorobie, która jest znakiem przemijania, ale na wzór Chrystusa, który przez śmierć powrócił do życia. Chory uczestnicząc w krzyżu Chrystusa jest wprowadzany w nadzieję paschalną, że będzie się radował w swoim przejściu przez śmierć dokonującą się w ciele, do życia z Chrystusem żyjącym na wieki. Śmierć chrześcijanina jest dopełnieniem w nim Paschy Chrystusa. Życie sakramentalne chrześcijan wypływa więc z Paschy i jest naznaczone paschalnym charakterem.

Prawdą jednak jest, że u wielu chrześcijan często brak pełnej i należytej świadomości tego charakteru paschalnego ich egzystencji. Odbija się to w praktycznych przejawach życia, tak tego zwykłego, codziennego, jak i religijnego. Nie zawsze potrafimy w pełni korzystać z Paschy. Zazwyczaj bardziej podkreślamy charakter pobożnościowy, pietystyczny, rytualistyczny, tylko obrzędowy czy wprost moralizujący chrześcijaństwa. Stosunkowo małą zaś mamy świadomość dynamiki Paschy Jezusa Chrystusa i rzadko odnosimy się do niej. Wypływa to z nieznaności i niezrozumienia właśnie tej podstawowej i centralnej prawdy o Tajemnicy Paschalnej. Stąd również stosunkowo mało jest owoców mocy wypływającej z Paschy Jezusa Chrystusa i z Sakramentów, jako znaków o charakterze paschalnym, mogących nadawać kierunek i sens naszemu życiu.

Znaczenie udziału w celebracji Paschy

Liturgia Wigilii Paschalnej, sprawowana w nocy z Soboty na Niedzielę, jest najważniejszym momentem roku liturgicznego. Jest uważana za matkę wszystkich świętych wigilii i wszelkiej liturgii Kościoła. To właśnie tej nocy Kościół najpełniej przeżywa swoją tożsamość i swoją misję jako wspólnota zrodzona z tajemnicy Śmierci i Zmartwychwstania Chrystusa. Tej nocy Kościół czuwając oczekuje Zmartwychwstania Pańskiego i sprawuje je w sakramentach chrześcijańskiego wtajemniczenia. Tym samym, sprawując te tajemnice, przeżywa samego siebie, odniesienie do swego źródła oraz swoją żywotność, wynikającą z odkrycia sensu śmierci i umierania widzianych

w blasku Zmartwychwstałego. Składa się na to symbolika światła, moc słowa, wymowa znaków sakramentalnych, w szczególności Sakramentu Chrztu, oraz jednocząca i tworząca wspólnotę moc Eucharystii.

Struktura Liturgii Wigilii Paschalnej - omówienie niektórych jej aspektów

Liturgia Nocy Paschalnej ma cztery zasadnicze części, do których ewentualnie dochodzi Procesja. Są to: 1) obrzędy światła wraz z wniesieniem Paschału i wygłoszeniem Orędzia Paschalnego; 2) czytania biblijne wraz z psalmami i modlitwami, które ukazują całą historię zbawienia osiągającą szczyt w Zmartwychwstaniu; 3) liturgia chrzcielna, która jest najpełniejszym wyrazem i owocem Tajemnicy Paschalnej, i - można powiedzieć - punktem kulminacyjnym tej liturgii; 4) liturgia Eucharystii, stanowiąca konsekwencję przyjętej Tajemnicy Paschalnej i wyrażająca jedność ochrzczonych, stanowiących Kościół. Procesja rezurekcyjna jest natomiast publicznym uzewnętrznieniem się Kościoła, który żyje z Tajemnicy Zmartwychwstania sprawowanej w Sakramentach(...)

Liturgia przewiduje obfite słowo, które wprowadza stopniowo w dynamikę historii zbawienia. Ukazuje najpierw rolę przygotowawczą, wprowadzającą do trzech nocy, jakimi są noc stworzenia, noc Abrahama i noc wyjścia, by zapowiedzieć i ukazać wymowę nocy nowego stworzenia, czyli Zmartwychwstania (...)

Liturgia chrzcielna Nocy Paschalnej stanowi najbardziej wymowny moment całej liturgii. Obrazuje ona sens samej Paschy jako przejścia przez wody śmierci, by korzystać z wody życia. Dlatego dobrze jest, gdy w tę Noc rzeczywiście odbywa się Chrzest. Jest to bowiem najbardziej stosowne miejsce dla udzielania Chrztu. Udzielanie zaś Chrztu podczas liturgii wielkanocnej nadaje jej pełny wyraz. Od najstarszej tradycji tak Kościół udzielał Chrztu i właśnie podczas tej liturgii przyjmował nowych członków na swoje łono. Ten znak ukazuje się najbardziej wymownie, gdy Chrzest jest udzielany przez zanurzenie, co wyraża zanurzenie w śmierć Chrystusa, by mieć udział w nowości Jego życia (zob. Rz 6,3-4). (...) Liturgia chrzcielna jest istotnym momentem Wigilii Paschalnej dla wszystkich, którzy w niej uczestniczą, również dlatego, że właśnie wtedy wszyscy obecni ochrzczeni dokonują odnowienia przymierza Chrztu świętego trzymając w ręku zapalone świece. (...) Liturgia Nocy Paschalnej osiąga swoją pełnię w Eucharystii. Jako sakrament paschalny jest ona sakramentalnym uobecnieniem osoby Chrystusa Zmartwychwstałego. Jest upamiętnieniem Ofiary krzyża i obecności Chrystusa Zmartwychwstałego, który daje siebie na pokarm. Jest to więc jednocześnie Uczta Paschalna stanowiąca przedsmak wieczystej Paschy. (...)

+ Zbigniew Kiernikowski
Biskup Siedlecki

*Aby zapoznać się z całym tekstem Listu zapraszam na stronę:
http://radiopodlasie.pl/gfx/List_06042003.pdf*

Spotkania formacyjne dla małżeństw

Od października 2009 r. w domu parafialnym parafii św. Teresy, w niedzielę o godz. 15.00, raz w miesiącu, odbywają się spotkania formacyjne dla małżeństw. Chętni, to rzeczywiście głównie małżeństwa. Pojawiają się też osoby, dla których tematyka poszczególnych spotkań jest po prostu ciekawa. Przychodzą osoby młode, starsze, małżeństwa na różnym etapie i stażu swojego związku małżeńskiego. Odbyły się spotkania w licznym, ale i też w kameralnym gronie. Nie ma zapisów, nie ma deklaracji ani zobowiązań.

Do dużej sali, na parterze domu parafialnego może dołączyć każdy, kto zainteresowany jest tematem spotkania, chce porozmawiać o rodzinie, побыć wśród ludzi, którzy otwarci są na poszukiwanie wspólnych rozwiązań, czy podejmowanie tematów trudnych, niewygodnych, ciekawych, związanych z tworzeniem i byciem w środowisku rodzinnym. Atmosfera spotkania zależy od osoby prowadzącej, która jest moderatorem każdego spotkania, ale też od osób, które zdecydują się w nim uczestniczyć. Zdecydowanie częściej mają charakter dialogu, wspólnej refleksji.

Inicjatorem i twórcą jest **ks. Zygmunt Niewęglowski, proboszcz parafii św. Teresy**. Do poprowadzenia kolejnych spotkań zostali przez niego zaproszeni: ksiądz Wiesław Błaszczak, Renata Komajda-Wójcik i Alicja Walus. Parę słów o tym kim są, czym się zajmują, jakie jest ich doświadczenie zawodowe. **Ks. dr Wiesław Błaszczak SAC** to przełożony pallotyńskiej wspólnoty przy ul. Bohaterów Monte Cassino w Lublinie. Z wykształcenia psycholog i psychoterapeuta. Ukończył studia na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim na kierunku psychologia. Przez 8 lat pracował jako asystent, wykładowca w Katedrze Psychologii Klinicznej i Osobowości w KUL. Doktorat obronił z zakresu psychologii osobowości i klinicznej. Zajmuje się głoszeniem rekolekcji, poradnictwem duchowym i psychologicznym oraz prowadzeniem szkoleń z zakresu teologii i psychologii. Obecnie wykładowca psychologii w Wyższym Seminarium Duchownym. Współzałożyciel Ośrodka Terapeutyczno-Szkoleniowego OTS w Lublinie. Tam też prowadzi psychoterapię. **Mgr Renata Komajda-Wójcik** ukończyła studia z zakresu psychologii osobowości i klinicznej na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. Jest specjalistą psychologiem klinicznym. Ma za sobą doświadczenie wieloletniej pracy w Instytucie Psychiatrii i Neurologii w Warszawie. Jest certyfikowanym psychoterapeutą Polskiego Towarzystwa Psychiatrycznego. Od kilkunastu lat zajmuje się psychoterapią indywidualną osób dorosłych, małżeństw, par, rodzin. Prowadzi warsztaty, szkolenia, które opiera nie tylko na wiedzy metodologicznej, ale przede wszystkim na doświadczeniu terapeutycznym. Mieszka i pracuje w Warszawie. **Mgr Alicja Walus** ukończyła Akademię Medyczną w Lublinie na kierunku pielęgniarstwo. Zawodowo związana ze Szpitalem Klinicznym w Lublinie. Doświadczona w pracy dydaktycznej i warsztatowej. Przygotowana do prowadzenia kursów o odpowiedzialnym rodzicielstwie, naturalnym planowaniu rodziny, wpływu stosowania środków antykoncepcyjnych na regulację poczęć.

Tematy spotkań kierowane są do wszystkich i dostosowywane do osób, które w nich uczestniczą. Każde ze spotkań ma swój temat wiodący. Dotąd odbyły się spotkania na następujące tematy:

- **Co to znaczy być chrześcijaninem.** Spotkanie poprowadził ks. Wiesław Błaszczak i tak o nim napisał: *„Być chrześcijaninem, to doświadczać wspólnoty Kościoła, która jest Mistycznym Ciałem Chrystusa. Bóg objawia się przez Chrystusa i w Chrystusie. Celem zajęć jest stworzenie możliwości spotkania ludzi o podobnych pragnieniach, potrzebach, myśleniu, chociaż realizujących swoje chrześcijańskie powołanie w różny sposób i na różnych drogach. Podstawowe pytania służące spotkaniu, to pytanie o Kościół moich marzeń, oraz pytanie o to czym w relacji z Chrystusem się cieszę, a na co trudno jest mi się zgodzić.”*

- **Kim jest dla mnie Chrystus.** To spotkanie poprowadziła Renata Komajda-Wójcik. Rozmowa dotyczyła *„poszukiwania odpowiedzi w kontekście relacji międzyosobowych,*

uwarunkowań emocjonalnych i psychologicznych. Poszukiwanie odpowiedzi w nas samych to próba rozróżnienia obrazu Chrystusa ukształtowanego w nas przez doświadczenia miłości ojcowskiej od obrazu, który jawi się na kartach Pisma Świętego. To także weryfikacja oczekiwań, mierzenia się z niespełnionymi nadziejami po to, by budowanie więzi z Chrystusem było szczere, autentyczne i pełne miłości.”

- **Powołanie do społeczności wierzących.** Ten temat przygotował ks. Wiesław Błaszczak. I tak streścił go: „Istotą chrześcijańskiego powołania jest fakt, że najpierw zostaliśmy wybrani przez Chrystusa, dzięki czemu możemy Go wybrać. Nie zawsze potrafimy jednak rozeznaczyć, co jest wolą Bożą, a co jedynie ludzkim pomysłem przypisywanym Bogu; co jest dziełem Boga, a co ludzkim dziełem dla Boga, któremu Bóg ma jedynie błogosławić. Analiza tego rodzaju sytuacji i związanych z nimi wątpliwości i problemów będzie przedmiotem spotkania.”

- **Drogi i rozdroża miłości małżeńskiej.** To psychologiczne refleksje na temat tworzenia i zagrożeń w budowaniu relacji małżeńskiej. Spotkanie poprowadziła Renata Komajda-Wójcik. „Czas budowania związku wysycony jest emocjami i uczuciami, które w sposób naturalny dają siłę do budowania relacji. Pielęgnowanie uczuć, bliskości, otwartości i obecności w małżeństwie jest skuteczną drogą do rozwoju, wzajemnego poznawania się i zbliżania do siebie. I odwrotnie: zaniedbywanie się wzajemne, nieliczenie się z uczuciami drugiej osoby, brak wzajemnego szacunku dystansuje ludzi do siebie i w konsekwencji oziębła uczuciowo relację małżonków.”

- **Odpowiedzialne rodzicielstwo i regulacja poczuć.** Alicja Walus ujęła ten temat następująco: „W małżeństwie bierzemy odpowiedzialność za siebie, za współmałżonka ale i też za dzieci, które jako następstwo wzajemnej miłości powołujemy do życia. O trudnych, świadomych i poważnych decyzjach względem siebie, Kościoła i dzieci. Doświadczenie i aktualna wiedza medyczna niech pomogą w refleksji na temat życia intymnego małżonków.”

Na marzec przewidziane jest spotkanie na temat: **Tworzenie i trwałość wspólnoty małżeńskiej.** Poprowadzi je Renata Komajda-Wójcik. Tak rozumie ten temat: „Małżeństwo nie zawsze, mimo składanej przysięgi małżeńskiej i mocy sakramentalnej, jest nam dane do końca naszego życia. To zależy w dużym stopniu od samych małżonków. Tworzyć wspólnie, to umieć dogadywać się, to umieć przyjmować różnice, odmienność, to umieć przepraszać i przebaczać. Tworzyć, to być zaangażowanym, chcieć dobrze dla swojej rodziny. Za trwałość małżeństwa odpowiedzialność spoczywa na obojgu małżonkach. Są takie decyzje, które zmieniają relacje w małżeństwie na stałe, po których przyszłość na zawsze może być inna od przeszłości.

W kwietniu ks. Wiesław Błaszczak zaplanował rozważania wokół tematu: **Małżeństwo jako sakrament.** „Uczniowie po wysłuchaniu nauki Jezusa na temat małżeństwa uznali, że „po ludzku jest to niemożliwe”. Sakrament małżeństwa w rozumieniu Kościoła nie jest jedynie rzeczywistością socjologiczno-prawną. Jest przede wszystkim sposobem, aby to, co po ludzku niemożliwe, stało się dzięki Bożej Łasce możliwe w życiu słabego i grzesznego człowieka. Jak otwierać się na łaskę sakramentu? Jak korzystać z możliwości wzrastania, które zyskujemy dzięki sakramentalnej interwencji Boga? Z tymi pytaniami spróbujemy zmierzyć się w trakcie spotkania.”

Spotkania w maju i czerwcu poprowadzi Renata Komajda-Wójcik.

Tytuły tych spotkań to: **Dzieci i tworzenie środowiska wychowawczego.** „Pojawienie się nowej osoby w rodzinie to doświadczenie namacalnie cudu istnienia i życia. Bezbronna, mała

istotka, całkowicie zależna od miłości swoich rodziców. Zależna i ufna, że to czego doświadcza, jest najlepszym co mogła dostać. A potrzebuje miłości i bezpieczeństwa. Potrzebuje tę miłość czuć, doświadczać, ale przede wszystkim widzieć ją między rodzicami. To rodzice są dla dziecka na każdym etapie jego życia, jego rozwoju, zwierciadłem i odbiciem stosunków panujących między ludźmi. To dzięki atmosferze panującej między rodzicami dzieci uczą się i postrzegają czy otaczający świat jest przyjazny czy zagrażający. Czy Bóg też jest miłością...”;

oraz ostatnie z cyklu formacyjnego dla małżeństw, to w czerwcu: **Kształtowanie życia rodzinnego.** „Budowanie atmosfery życia rodzinnego składa się z prozaicznych codziennych rytuałów ale i też z pomysłu małżonków na wspólne świętowanie uroczystości rodzinnych. Ile w nowej, tworzonej rodzinie przez małżonków, będzie tradycji wyniesionej z własnych domów rodzinnych a ile wsluchania się we wzajemne oczekiwania, możliwości. Znowu o obecności, rozmowie, zaangażowaniu, pomyśle na niedziele, dni wolne od pracy, i o odpoczynaniu.”

Niech czas tych spotkań będzie chwilą refleksji o małżeństwie, które tworzymy bądź o rodzinie w której żyjemy. Niech będzie to czas poświęcony Twoim wątpliwościom, Twojej ciekawości. Niech będą szansą znalezienia odpowiedzi na pytania ważne i kłopotliwe. Niech utwierdzą w tym co pewne, dobre i co zbliża. By w Twojej rodzinie, małżeństwie żyło się lepiej, by kochało się bardziej!

Zapraszam w imieniu swoim i osób prowadzących, ale głównie w imieniu **proboszcza parafii św. Teresy księdza Zygmunta Niewęglowskiego**, z którego inicjatywy i troski o swoich parafian powstała myśl tych spotkań.

Renata Komajda-Wójcik
psychoterapeuta
specjalista psycholog kliniczny
www.ots.lublin.pl

Triduum Paschalne w Parafii

Wielki Czwartek

- 1) Liturgia Wieczery Pańskiej o godz. 18.00;
- 2) Adoracja Najświętszego Sakramentu do godz. 22.00;
- 3) Msza dla dzieci o godz. 16.00.

Wielki Piątek

- 1) Jutrznia o godz. 7.00;
- 2) Liturgia Męki Pańskiej o godz. 18.00;
- 3) Adoracja Najświętszego Sakramentu do godz. 22.00;
- 4) Liturgia Wielkiego Piątku dla dzieci o godz. 16.00;

Wielka Sobota

- 1) Jutrznia o godz. 7.00;
- 2) Adoracja Najświętszego Sakramentu do godz. 17.00.
- 3) Świecenie pokarmów od godz. 8.00 do 16.00 (przerwa w godz. 13-14)
- 4) Celebracja Wigilii Paschalnej o godz. 20.00;
- 5) Procesja rezurekcyjna z udziałem Arcybiskupa Kazimierza Nycza Metropolity Warszawskiego w Niedzielę Zmartwychwstania o godz. 6.00.

Ogłoszenia archidiecezjalne

Wielki Czwartek

Uroczysta Msza św. z poświęceniem Krzyżma świętego zostanie odprawiona w Wielki Czwartek (1 kwietnia) w Archikatedrze warszawskiej o godz. 10.00.

Tradycyjnie zapraszamy do udziału we Mszy świętej również lektorów, a także nadzwyczajnych szafarzy Komunii świętej.

O godz. 18.00 rozpocznie się Liturgia Wieczery Pańskiej, której przewodniczyć będzie abp Kazimierz Nycz Metropolita Warszawski.

Wielki Piątek

Piąta rocznica śmierci Jana Pawła II przypada w Wielki Piątek, 2 kwietnia.

Tradycyjnie od kościoła św. Anny o godz. 20.00 wyruszy droga krzyżowa. Będziemy podczas niej adorować krucyfiks, który Jan Paweł II trzymał w dłoniach podczas ostatniej w swoim życiu drogi krzyżowej, w Wielki Piątek 25 marca 2005 roku.

Ulice: Krakowskie Przedmieście - Królewska - Pl. Piłsudskiego - Tokarzewskiego-Karaszewicza - Krakowskie Przedmieście.

Liturgiczne obchody 5. rocznicy śmierci Jana Pawła II - 10 kwietnia

W tym roku rocznica śmierci Jana Pawła II wypada w Wielki Piątek. Liturgiczne obchody 5. rocznicy śmierci Jana Pawła II będą decyzją Episkopatu sprawowane w sobotę, 10 kwietnia. Jest to wigilia Niedzieli Miłosierdzia Bożego, którą dla całego Kościoła ustanowił Jan Paweł II, wypełniając wolę Jezusa przekazaną w objawieniach s. Faustynie Kowalskiej. W wielu miejscach będą w tym dniu sprawowane Msze św. z modlitwą o beatyfikację Papieża.

W kwietniu rozpocznie się przygotowanie do uroczystości beatyfikacyjnych Papieża. W każdą drugą niedzielę miesiąca wierni będą powracać do nauczania Jana Pawła II. Idea i kolejne etapy tego duchowego przygotowania zostaną przybliżone 25 marca podczas konferencji prasowej w Warszawie.

Pozostałe ogłoszenia parafialne

1. Porządek mszy świętych– dni powszednie: 7.00, 7.30, 8.00, 18.00; Niedziele: 7.30, 9.30, 11.00, 12.30, 18.00;
2. Wspólnota Bielank poszukuje kontaktu z dawnymi Bielankami posługującymi na przestrzeni lat w naszej parafii. Spotkanie po latach odbędzie się 10 kwietnia br. o godz. 15.00. Prosimy o zgłoszenia do kancelarii - (22) 533 01 00.
3. **Godziny otwarcia kancelarii parafialnej:** Poniedziałek, wtorek, środa, piątek: 9.00-11.00 oraz 16.00-18.00; czwartek:17.00-19.00.

Biuletyn Parafialny parafii św. Teresy od Dzieciątka Jezus

ul. Rybnicka 27, 02-405 Warszawa, tel. (22) 535 01 00

<http://www.swietateresa.pl>

Nr konta: Bank Pekao S.A. 69 1240 2887 1111 0000 3389 7112

